

การปลูกและตลาดบริโภคของทุเรียนเวียดนาม

1. ภาพรวม

1.1 พื้นที่เพาะปลูก

เวียดนามเริ่มปลูกทุเรียนครั้งแรกในภูมิภาค Tan Quy เมือง Bien Hoa จังหวัด Dong Nai ต่อมาขยายออกไปยังจังหวัดทางภาคใต้และที่ราบสูงภาคกลาง โดยเฉพาะในภูมิภาคสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง ที่มีสภาพอากาศเอื้ออำนวยให้การปลูกทุเรียน กล่าวคือ อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ในช่วง 26.9 - 27.5 องศา และแสงแดดเฉลี่ย 2,400 ชั่วโมงต่อปี เหมาะสมสำหรับการเจริญเติบโตของทุเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสามจังหวัด Tien Giang จังหวัด Ben Tre และจังหวัด Vinh Long ที่มีแหล่งน้ำจืดตลอดทั้งปี ที่ดินอุดมสมบูรณ์ ทำให้พื้นที่ปลูกทุเรียนพื้นที่เหล่านี้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว

ในปี 2543 พื้นที่ปลูกทุเรียนในเขตภาคใต้เพียง 7,853 เฮกตาร์ ปี 2546 พื้นที่เพิ่มขึ้นเป็น 12,700 เฮกตาร์ อัตราเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 17 ต่อปี ในปี 2557 **พื้นที่ปลูกทุเรียนรวมทั้งประเทศประมาณ 27,000 เฮกตาร์** โดยพื้นที่ส่วนใหญ่ (15,200 เฮกตาร์) อยู่ในสี่จังหวัด Tien Giang จังหวัด Vinh Long จังหวัด Ben Tre และ จังหวัด Dong Nai

พื้นที่ปลูกทุเรียนในเวียดนามปี 2556

ภูมิภาค/พื้นที่และผลผลิต	พื้นที่ปลูก (เฮกตาร์)	พื้นที่ปลูก ใหม่	พื้นที่กำลัง ให้ผล	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิต (ตัน/เฮกตาร์)
ชายหาดภาคกลาง	1,041	48	726	3,627	5.0
Khanh Hoa	552	4	281	1,478	5.2
Ninh Thuan	48	7	41	432	10.5
Binh Thuan	441	37	404	1717	4.2
ที่ราบสูงภาคกลาง	5,853	363	4,775	47,715	9.9
Gia Lai	230	23	170	3048	17.9
Đak Lak	1,448	56	1,294	19,976	15.4
Đak Nong	772	88	610	6685	10.9
Lam Đong	3,403	196	2 701	180,096	6.6
ภาคตะวันออกเฉียงใต้	7,229	170	6,673	41,320	6.2
Binh Phuoc	758	32	642	2261	3.5
Tay Ninh	552	13	513	3 170	6.2
Binh Duong	378	10	3330	1 019	3.1

Đông Nai	3,910	93	3,610	28,512	7.9
Bà Rịa - Vũng Tàu	705	12	615	3457	5.6
TP Hồ Chí Minh	926	9	926	2900	3.1
สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง	12,681	680	9,430	16,6775	17.7
Tiền Giang	7,185	384	5,837	12,6850	21.7
Vĩnh Long	2,485	47	1,649	18,177	11.2
Ben Tre	1,843	186	1,417	18,668	13.2
Kien Giang	14		13	26	2.0
Can Tho	500	62	425	2034	4.8
Tra Vinh	54		53	676	12.7
Sóc Trăng	588		58	277	4.8

ที่มา: กระทรวงเกษตรและการพัฒนาชนบทเวียดนาม

ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาเวียดนามได้เปลี่ยนไปปลูกทุเรียนพันธุ์ใหม่แทนพันธุ์ท้องถิ่น ซึ่งพันธุ์ที่เลือกปลูกส่วนใหญ่เป็นพันธุ์ทุเรียนที่มีคุณภาพสูง เช่น พันธุ์ RI 6 (รี เซา) มีสัดส่วนร้อยละ 35 ของพื้นที่ปลูกทุเรียนทั่วประเทศ และพันธุ์ Mongthong (หมอนทอง) มีสัดส่วนร้อยละ 40 ของพื้นที่ปลูกทุเรียนทั่วประเทศ และอีกพันธุ์ที่ได้รับความนิยม คือ ทุเรียน Chin Hoa (ชินฮวา)

ปัจจุบัน เกษตรกรมีความรู้มากขึ้น ร้อยละ 80 ของเกษตรกรเวียดนามรู้จักประยุกต์เทคนิคขั้นสูงและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ รวมถึงใช้ความรู้ทางวิศวกรรมในการเพาะปลูก ทำให้เกิดแหล่งปลูกทุเรียนสำหรับการส่งออกที่ได้มาตรฐานตาม Vietnamese Good Agricultural Practices (Viet GAP)

1.2 สายพันธุ์

1.2.1 พันธุ์ทุเรียนท้องถิ่น

1) ทุเรียน Kho Qua Xanh (ทุเรียนโขวาซาน) เป็นพันธุ์ท้องถิ่น ฤดูเก็บเกี่ยวเร็วกว่าพันธุ์อื่นๆ ตั้งแต่คุณภาพพันธุ์ถึงกรกฎาคม ผลรีียว เมื่อสุกเปลือกสีเขียวเหมือนมะระ เนื้อสีเหลือง ฉ่ำ กลิ่นหอมและรสชาติหวานมัน เมล็ดใหญ่ คนเวียดนามยังนิยมปลูกเพราะให้ลูกเยอะ

2) ทุเรียน Chin Hoa (ชินฮวา) ฤดูเก็บเกี่ยวในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ส่วนภาคตะวันออกเฉียงใต้ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ผลกลม หนามบาง เมื่อสุกเปลือกสีเขียวเทาถึงเหลืองเทา เป็นพันธุ์มีคุณภาพดี เนื้อเหลือง และเล็กน้อย รสชาติหวานมัน หอมมาก เมล็ดเล็ก ราคาดี

3) ทุเรียน Hát Lep Chuong Bo (หาดเล็บจ๋วงบ่อ) ฤดูเก็บเกี่ยวตั้งแต่ปลายเดือนพฤษภาคม ผลกระบอก หนามบาง เนื้อเหลืองแห้ง กลิ่นหอม เมล็ดเล็ก เป็นพันธุ์มีคุณภาพกลาง ราคาระดับกลาง

4) ทุเรียน Ri 6 (รี เซา หรือ เกิมหว่างหาดเล็บ) เป็นสายพันธุ์ที่ค่อนข้างแพร่หลายในตลาดปัจจุบัน ฤดูเก็บเกี่ยวจากกลางเดือน พฤษภาคมถึงเดือนกรกฎาคม ฤดูเก็บเกี่ยวภาคตะวันออกเฉียงใต้นานกว่า ๑ เดือน ผลรียาว เมื่อสุกเปลือกมีสีเหลือง หนามบาง เป็นพันธุ์ที่มีคุณภาพดี เนื้อเหลืองถึงเหลืองเข้ม เนื้อแห้ง รสชาติหวาน มัน เมล็ดลีบ ราคาขายสูง

1.2.2 พันธุ์จากต่างประเทศ

1) **ทุเรียน Monthong (หมอนทอง)** เป็นพันธุ์นำเข้ามาจากไทย ที่ค่อนข้างแพร่หลายในตลาดปัจจุบัน ฤดูเก็บเกี่ยวจากเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ด้วยขนาดลูกที่ใหญ่ เนื้อหนาละเอียด สีเหลืองอ่อน เมล็ดลีบ ไม่เลาะและไม่แฉะติดมือ กลิ่นไม่แรงนัก รสชาติหวานมัน เป็นพันธุ์ที่มีคุณภาพดี ราคาขายสูง

2) **ทุเรียน Kanyao (ก้านยาว)** เหมือนทุเรียนหมอนทอง ก้านยาวเป็นสายพันธุ์นำเข้ามาจากไทยปลูกเยอะที่อำเภอ Cho Lach จังหวัด Ben Tre ผลกลม ก้านยาว เนื้อหนา สีเหลืองอ่อน เมล็ดลีบ

2. ราคาและตลาดบริโภค

2.1 ราคาขาย

ในตลาดเวียดนาม ทุเรียนส่วนใหญ่จะมาจากจังหวัด Dong Nai จังหวัด Tien Giang จังหวัด Ben Tre จังหวัด Vinh Long และมีการนำเข้าจากต่างประเทศ ส่วนใหญ่นำเข้าจากไทยและกัมพูชา ช่วงนำเข้าจะอยู่ระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนกรกฎาคมของทุกปี โดยทุเรียนที่ได้รับความนิยมคือทุเรียนหมอนทอง สำหรับหน้าทุเรียนในประเทศส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกรกฎาคม ซึ่งพันธุ์โชวาซานห์ (Kho Qua Xanh) มีฤดูเก็บเกี่ยวเร็วกว่าพันธุ์อื่นๆ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ส่วนพันธุ์อื่น หมอนทอง (Monthong) รีเซา (Ri-6) จะเก็บเกี่ยวช้ากว่า จะอยู่ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม ในหลายปีที่ผ่านมา เกษตรกรเวียดนามรู้จักประยุกต์เทคนิคขั้นสูงช่วยฤดูเก็บเกี่ยวทุเรียนยาวกว่าเดิม ทำให้มีทุเรียนวางขายในตลาดเกือบตลอดทั้งปี

โดยราคาทุเรียนผันผวนขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ ฤดูกาล รูปร่างข้างนอก และคุณภาพข้างใน ในฤดูกาลเก็บเกี่ยวหลัก คือ ตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม ราคาขายต่ำจะค่อนข้างต่ำ พันธุ์ที่มีคุณภาพสูงเช่น หมอนทอง รีเซา ซินฮวา เกษตรกรจะขายได้ราคาเฉลี่ย 18,000-25,000 เวียดนามต่อต่อกิโลกรัม หรือประมาณ 30-42 บาทต่อกิโลกรัม ในขณะที่ทุเรียน ไชวาชานห์ เพียง 3,000-5,000 เวียดนามต่อต่อกิโลกรัม หรือประมาณ 5-9 บาทต่อกิโลกรัม แต่ตั้งแต่เดือนกันยายนถึงเดือนกุมภาพันธ์จะมีทุเรียนน้อยกว่า ซึ่งเป็นเวลาที่ราคาทุเรียนสูงกว่าเดือนอื่น ๆ ของปี ราคาเริ่มต้นตั้งแต่ 80,000 - 100,000 เวียดนามต่อต่อกิโลกรัม หรือประมาณ 130-160 บาทต่อกิโลกรัม

2.2 ตลาด

การบริโภคภายในประเทศคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40 ตลาดบริโภคที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ คือ ภาคใต้โดยเฉพาะนครโฮจิมินห์ ปัจจุบัน เวียดนามส่งออกทุเรียนร้อยละ 60 ของผลผลิตทั้งหมด โดยส่งออกไปยังประเทศจีนเป็นหลัก ส่วนที่เหลือส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น

แหล่งที่มา www.vinhlong.agroviet.gov.vn และ www.baoapbac.vn

*****

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ นครโฮจิมินห์

ตุลาคม 2558